

Sygn. akt VIII C 964/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

zasądza od pozwanego M. K. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. w W. kwotę 1.098,73 zł (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 300 zł. (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 964/18

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2017 roku powód (...) Bank (...) S.A. w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. K. powództwo o zapłatę kwoty 1.098,73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę o kartę kredytową o nr (...), na podstawie której bank uruchomił w dniu 1 lutego 2007 r. limit kredytowy oraz wydał kartę kredytową. Natomiast pozwany zobowiązał się zwracać wykorzystany limit wraz z naliczonymi odsetkami w przynajmniej minimalnej kwocie wskazanej w wysyłanych każdego miesiąca wyciągach z rachunku karty. Ponieważ pozwany nie wywiązywał się ze swojego zobowiązania, strona powodowa wypowiedziała umowę, co doprowadziło do jej rozwiązania w dniu 25 listopada 2017 r. i postawienia w stan natychmiastowej wymagalności całości zadłużenia.

(pozew k. 3- 5)

W dniu 17 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 6 v.)

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że korzystał z karty kredytowej wystawionej przez powoda. Ponadto M. K. wniósł o rozłożenie należności na raty.

(sprzeciw k. 7- 9)

Postanowieniem z dnia 8 marca 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu.

(postanowienie k. 12)

W piśmie procesowym z dnia 28 maja 2018 r. strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu oraz przytoczyła identyczne uzasadnienie jak w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pismo procesowe k. 15- 17)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 43)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 stycznia 2007 roku (...) S.A. Oddział w (...) zawarł z M. K. umowę karty kredytowej, na podstawie której bank zobowiązał się do wydania karty kredytowej. Natomiast pozwany zobowiązał się zwracać wykorzystany limit wraz z naliczonymi odsetkami w przynajmniej minimalnej kwocie wskazanej w wysyłanych każdego miesiąca wyciągach z rachunku karty.

(umowa karty kredytowej k. 19)

Pismem z dnia 12 października 2017 roku powód wypowiedział umowę karty kredytowej w związku z nie zapłaceniem minimalnej kwoty do spłaty przez co najmniej dwa cykle rozliczeniowe, pomimo wezwania posiadacza do zapłaty. (...) Bank (...) S.A. w W. poinformował, że z upływem okresu wypowiedzenia całość zadłużenia stanie się natychmiastowo wymagalna, a na dzień sporządzenia pisma kwota ta wynosi 1.079,77 zł. Ponadto powód wezwał pozwanego do zapłaty bieżącego zadłużenia w wysokości 317,22 zł.

(wypowiedzenie umowy karty kredytowej k. 20, wydruk potwierdzający doręczenie k. 21)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych powoda według stanu na dzień 6 grudnia 2017 r. zadłużenie M. K. z tytułu umowy kredytowej zawartej w dniu 25 stycznia 2007 r. wynosiło 1.098,73 zł.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 22)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie należy zauważyć, że pozwany nie kwestionował faktu zawarcia z powodem umowy bankowej, jak również tego, że nie wywiązał się z jej warunków. Co więcej w sprzeciwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym M. K. wniósł o rozłożenie dochodzonej należności na raty. Zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury złożenie przez dłużnika wniosku o rozłożenie należności na raty stanowi niewłaściwe uznanie długu. Poza tym strona powodowa przedstawiając umowę o kartę kredytową, wypowiedzenie umowy oraz wyciąg z ksiąg bankowych, wykazała zasadność swojego roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia

się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie); jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.098,73 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c. Ponieważ żądanie powoda zostało uwzględnione w całości to stronie powodowej należy się zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia praw (art. 98 § 1 k.p.c.). Koszty poniesione przez powoda wyniosły 300 zł i obejmowały opłatę od pozwu w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych).

Na marginesie można zauważyć, że wniosek M. K. o rozłożenie dochodzonej należności na raty nie zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Pozwany w żaden sposób nie udowodnił swojej trudnej sytuacji majątkowej i zarobkowej.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji